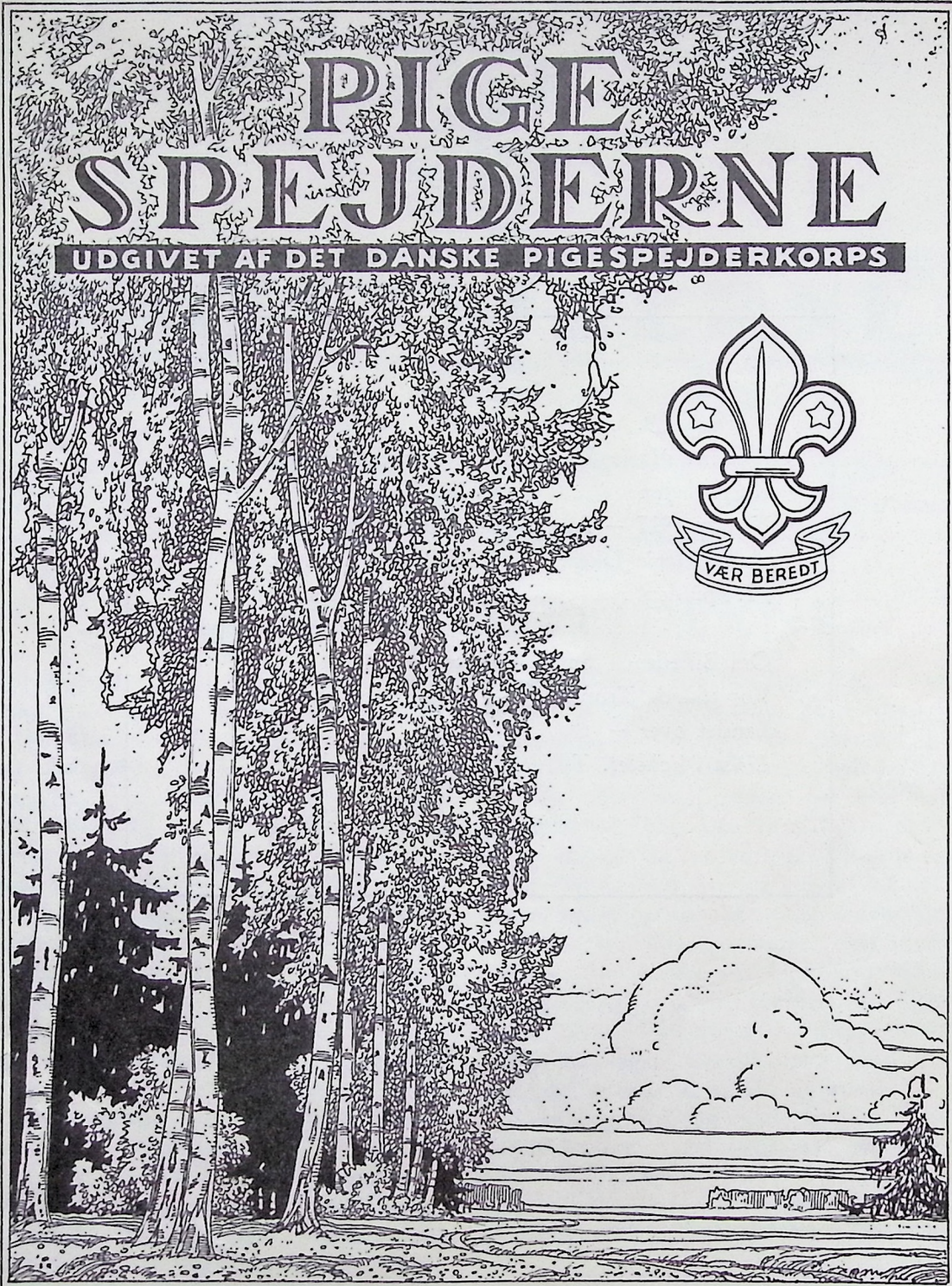
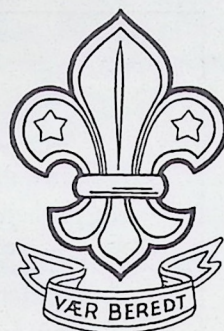

PIGE SPEJDERNE

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

Indhold:

Johanne Marie Willer: Bladet Pigespejderne

Korpschefen: Husflidsfonden

Nytaar 1927 — Angaaende Kilometerpladerne

Anna Marie Jøker: Til Pigespejderbladet

„Træpinden“: Fire Nykøbingspejdere

træner til 40 km Knappen

Om Billeder — Smaa Meddelelser

Vor afdøde Tropshund — Pressen fortæller

Landet over —

Liska Michelet: Til de danske Pigespejdere

PIGESPEJDERNE

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

Redigeret af Fru J. M. WILLER, Lindealle 4, Horsens.

Nr. 1.

Januar 1927.

10. Aarg.

BLADET PIGESPEJDERNE

fremtræder fra nu af i en ny og større og smukkere Udgave, end det har gjort før.

Det Blad, som du nu, danske Pigespejder, staar med i din Haand, er ikke nogle ligegyldige Ark Papir, det er et Blad, et Spejderblad, og det er dit Blad. Det er blevet til gennem en hel Del Menneskers trofaste Arbejde i en hel Del Aar. Det er nemlig nok noget nyt, men det er alligevel vokset frem gennem det gamle Blad.

Det Blad skal du læse, det har særlig Budskab til dig som Medlem af vort Korps.

Det skal hjælpe dig til at blive en bedre Spejder, og det staar dig frit for at hjælpe det til at blive et bedre Blad.

Se engang paa dets Forside. Den vil du komme til at holde af. Saa lyst og festligt er vort Samliv som Spejdere som den lyse glade Sommerdag, du her ser ud i. Saa fine og lette som Træerne tegner sig mod Himlen, saa fint og let skal dit Sind være som Spejder, men bag de lyse Træer skimter du de alvorlige Graner, saa-

ledes skal ogsaa Alvoren ligge bag al vor Færd. Og du kan se langt, langt ud over Landskabet, der er intet der hæmmer dit Blik eller forstyrrer dit Udsyn, saaledes ogsaa med dig som Spejder. Se ikke blot de nærmeste Ting, men væn dig til at se viden om, saa du ser stort paa Tingene og ikke lader dit Sind spærres inde af alt det, der er smaat og smaaligt. Og endelig op mod den lyse Sommerhimmel oven over Skyerne, der ser du vor Lilje, vort Mærke i godt og ondt, vort Emblem, der altid i alle Livets Forhold skal hjælpe os at holde Retningen fremad, opad mod alt, hvad der er rent og smukt og godt.

Kære Spejdere, lad vort smukke Blad tale til os, gid at det altid maa bringe et Indhold, der maa være dets Omslag værdigt, og gid vi alle maa føle Glæde og Fremgang ved at læse det og se paa det.

Johanne Marie Willer.

HUSFLIDSFONDEN.

De Troppe, der støtter Husflidsfonden, har atter i Aar vist, at de er beredte til at hjælpe og til at give Hjælpen paa en god og kærlig Maade. Naar man, som jeg, havde Lejlighed til at se Husfliden første Dag, den var stillet frem, var den første Tanke, man fik, denne, „hvor ligger der Kærlighed til og Forstaaelse af Sagen bag ved alle disse store og smaa Ting“. Det var meget bedre end sidste Aar; og netop dette er saa dejligt at se, at Spejderne ikke giver op, selvom Sagen ikke mere har Nyhedens Interesse, men at Interessen og Viljen til at hjælpe tværtimod bliver større og større.

Tak kære Spejdere for jeres trofaste Arbejde for Husflidsfondet, Tak for hvad I har ofret af Tid og Kræfter i dette Efteraar for at denne Opgave, som I har paataget jer, kunde føres videre frem.

Jeres taknemlige Chef.

NYTAAR 1927.

Vort nye Blad som I — alle danske Pigespejdere — nu i Januar 1927 faar i Hænde for første Gang, skal bringe jer alle, store som smaa, en Nytaarshilsen, som helst skulde være en Hilsen, der var noget ud over det sædvanlige. I kender dette, at man ved Nytaarstid ser tilbage over Aaret der gik, og at man tænker sig om, om man nu ogsaa fik udnyttet dette Aar saa godt, som det paa nogen Maade kunde lade sig gøre, og ud fra disse Tanker om det gamle Aar ser man saa frem mod det nye Aar og fatter sine Beslutninger og sine mange gode Forsætter om alt det, man vil naa og udrette i dette kommende Aar.

Saadan et Tilbageblik og saadan et Fremsyn kan man slet ikke lade være med at foretage sig ved Nytaarstid, ellers maa Aarsskiftet da kun betyde dette for en, at man nu skal sætte 1927 over sine Breve i Stedet for 1926, og saa ligegyldige med Tingene er forhaabentlig ingen af os.

Se, i denne Nytaarshilsen her, vil jeg

saa ogsaa gøre noget af det samme, som jeg talte om før. Jeg vil se tilbage — ganske vist ikke over det sidste Aar, men over de sidste ni Aar — og jeg vil prøve udfra dette Tilbageblik at give jer nogle Retningslinier for jeres Spejderarbejde i de kommende Aar.

Nu spørger I maaske: Hvorfor skal vi høre om de sidste ni Aar? Kan eet Aar ikke gøre det? Vi vil meget hellere se frem end tilbage. Dertil vil jeg svare: I skal høre om Bladets Historie i de ni Aar, fordi denne Overgang til det nye Blad betyder en meget stor Forandring for os, og den Forandring er I — især de nye iblandt jer — ikke helt i Stand til at forstaa, hvis I ikke ved noget om, hvordan jeres Blad blev til, og hvad det har været med til at udrette i Tidens Løb.

I Bladet for September 1926 (Nr. 7, 9ende Aargang) har I set en Artikel, der hedder: Det danske Pigespejderkorps Historie fra 1911 til 1926. (Til Brug ved Rekrutprøven). I den Artikel (hvis Fortsættelse vi for øvrigt venter paa) er ikke nævnet eet Ord om Bladet, selvfølgelig blev jeg som Redaktør temmelig fornærmet over dette, men da jeg foruden at være Redaktør ogsaa er Spejder, saa tog jeg mig voldsomt sammen, gav Fornærmelsen en god Dag, og besluttede ved given Lejlighed selv at fortælle jer om vort gamle Blad.

Og her er Lejligheden.

Vort Blad er ikke — ja sæt I nu bare Næsen i Vejret alle i menige Spejdere — startet af nogen voksen Fører, men af en lille Kærnepatrulje, som ikke var bange for at tage fat og yde et ofte kedsommeligt og lidet taknemligt Arbejde; de veg ikke tilbage for at tage et stort Ansvar og de gennemførte Planen paa den smukkeste Maade. Den Patrulje, der gjorde dette, var den af nogle af jer gamle, velkendte „Vandrepatrulje“, hvis Fører var den siden saa kendte Forfatterinde *Estrid Ott*, og hvis Spejdere har betydet overordentlig meget for Korpsen. (Den eneste, der saa vidt jeg ved er tilbage af dem nu er Spejderskolens højtelskede og vældig dygtige Køkkenskolelærerinde *Frk. Lis Højgaard*).

Saa vidt jeg husker bestod Vandrepatruljen af en halv Snes Spejdere og den dannede Kærnen i 1ste By Trop.

Da jeg før fortalte jer, at Bladet ikke var startet af en voksen Fører, saa indskød jeg, at efter dette kunde alle I menige Spejdere og unge Patruljeførere rigtig sætte Næsen i Vejret. Javel, det kan I, dersom I har udrettet noget tilsvarende til det, som denne Patrulje gjorde, ellers, værsgod, ned med Næserne igen, eller — det er ogsaa en Udvej — behold Næserne i Vejret og tag saa fat selv og udret noget, saa I ogsaa indskrifer jeres eget eller jeres Patruljes Navn i Korpsets eller Bladets Historie. I kan ikke starte vort Blad nu, men I kan melde jer som faste Medarbejdere til Bladet her, og I kan skrive i det under jeres eget Navn, saa enhver kan se, at I er med her og forstaar at yde noget.

Tre har allerede meldt sig, nemlig:

Inger Koppel, Esbjerg (alle udenlandske Meddelelser). *Hanna Holmblad, Brahe Trolleborg* (alt om praktisk Spejderarbejde). *Annesofie Elmquist, p. t. København.*

Hvem bliver de næste, som vil være med til at bygge dette Blad op til et værdigt Blad for vort Korps, og til et Blad, som andre Pigebørn gerne vil læse?

Men se, nu kom jeg pludselig ud i Fremtiden og glemte helt, at jeg var ved Begyndelsen for ni Aar siden, altsaa tilbage dertil.

I to Aar 1918 og 19 sled „Vandrepatruljen“ vældig i det med Bladet. Der var kun ca. 600 Pigespejdere her i Landet, da de begyndte, og det var frygtelig svært at faa Bladet til at betale sig. Nogle Troppene blev fornærmede, fordi der aldrig stod noget om dem i Bladet, (det sker for Resten den Dag i Dag). De kunde ikke begribe, at dersom de vilde i Bladet, saa maatte de selv skrive dertil. De mente, at Redaktøren i København paa en eller anden mystisk Maade absolut maatte vide, hvor dygtig Troppen i Bovlstrup var.

Naa, *Estrid Ott* var nu ikke saa let at tage Pippet fra. Hun var skrap i Pennen, og ve de Syndere, som udsatte sig for hendes bidende Satire, de fik det ikke godt.

Jeg tør nok antyde, at Bladet ikke var kedeligt i den Periode. Jeg skal lige fremføre et Eksempel paa den gængse Stil:

Den 8/7 1919.

„Ja — tænkte jeg ikke nok, der vilde ske

et eller andet forfærdeligt inden „Vandrepatruljen“ kom af Sted i Lejr, det gør der altid, det hører ligefrem til — og jeg tror næsten, der er Held ved det.

I Fjor var det Køkkenudstyret, der pludselig var forsvundet, hocus, pocus, væk, ikke til at finde noget Sted — og for den Sags Skyld ogsaa Lejrudstyret, som vi netop havde pakket saa glimrende ind.

Og i Julelejr — i Julelejr var det Nøglen til Lokalet, vi ikke kunde finde (det var nu næsten noget af det grinagtigste jeg nogensinde har været med til).

Og i Aar — denne Gang — er det dette ulyksalige Brev, som jeg sidder og vender og drejer i Haanden.

Se, jeg vaagnede i Morges ved at vores Husnymfe, Elvira, tror jeg hun hedder denne Gang, kastede det og et Par andre Breve ned i Ansigtet paa mig. Saa satte jeg mig over Ende i Sengen og aabnede det, nysgerrig efter at se om det denne Gang var en Abonnent, der klagede over, at der var for meget Sjøv i Bladet og forlangte mere Alvor, eller det var en Abonnent, der klagede over, at det ikke var sjovt nok og bad mig slette lidt af det kedelige og alvorlige. De to Ting handlede mine Breve i Reglen om, og jeg plejer at vædde en Spejderskraa med min lille Bror om, hvilket af Delene det er.

Mærkværdig nok var det noget helt andet denne Gang.

Kære Estrid! (stod der)

I er vældig velkomne i vores Lejr. Den varer fra den 10.—20.

Med Spejderhilsen, *Jyske Chef.*

Tak, den var værre! Nu stod vi der, ikke et Ord om hvor Lejren laa. Og vi skulde af Sted samme Dag“.

Dette var kun en lille Prøve paa, hvorledes en ulykkelig Fører (i dette Tilfælde mig, d. v. s. *Jyske Chef*) blev til Grin for hele Landet, hvis man overfor *Estrid* begaar en lille Distraktionsfejl og glemte en Ubetydelighed i et Brev.

Jeg husker et andet af hendes Udfald mod Førere, som efter hendes Mening tog for tungt paa Spejderne. En saadan Fører (*E. M. I.*) havde indsendt en Beklagelse til Bladet over, at saa faa Spejdere kunde

opfatte Grundlaget i en Terrænleg og at Legene af den Grund ofte gik i Skuddersmudder for hende og hendes Trop.

Estrid svarede dertil gravalvorligt; men med en Trolld i Pennen.

Ja *E. M. I.* har Ret.

Det gaar ofte galt med Øvelserne, naar Grundlaget kun bliver givet een Gang, og navnlig da, naar det bliver læst op, for saa er det ikke altid saa let at følge med.

Mine Erfaringer i den Retning gaar ud paa, at det lønner sig at bære sig ad paa følgende Maade:

Man fløjter. „Paa Linie, træd an! Lad det gaa lidt villigt der, tror I, vi har Tid til at spille flere Timer paa det. Man skulde tro I lige var sluppet ud af et Alderdomshjem. Øvelsen begynder snart. Jeg har lige faaet et mægtigt spændende Grundlag, det bliver vældig Grin, og I er nok klar over, at vi skal vinde“.

I Løbet af denne Tid er Spejderne kommen paa Linie.

„Til højre, ret! Se lige ud! Hør saa efter, nu begynder jeg. Rør!“

Jeg vil gøre jer opmærksom paa, at den af jer, der ser mindst begavet og mest sovende ud, kommer til at gentage Grundlaget.

Ellen, hvis du bliver ved at staa og pille dig i Næsen paa den Maade, bliver det dig, det ser nemlig ikke begavet ud. Altsaa — — —“. Og saa begynder jeg.

Jeg læser Grundlaget en Gang langsomt igennem, hvorpaa jeg mundtlig gentager det, med særlig Fremhævelse af de vigtigste Ting og saa vidt muligt med andre Ord.

Jeg kaster et Blik ud over Spejderne. Næ—æ, hvor ser de dog interesserede og intelligente ud allesammen.

„De er afskaaret fra at staa og sove og stole paa, at Sidemændene hører og forstaar det hele“.

Saadan kunde jeg blive ved at pille Ting ud, som viser hvilken kvik Københavnerpen, *Estrid* førte. Og saa blev det alligevel den, der til sidst maatte give op.

Estrid kom ud i Provinsen og mærkede selv i Spejderarbejdet derude, at en anden Tone eller rettere et andet Tempo maatte der til og Bladet bærer i hendes sidste halve Aar som Redaktør tydelig Præg deraf,

idet lange og grundige Artikler fra hendes Haand findes deri. Da hun og „Vandrepatruljen“ endelig maatte give op paa Grund af andet Arbejde og Bladet overgaa til ny Redaktør, var Tonen deri meget forandret.

Der var en Afdeling af Bladet, som i de første Aar spillede en stor Rolle; nemlig Brevkassen. Hvorfor den ikke gør det mere skal jeg ikke kunne sige, men den var dengang undertiden mere end munter.

Jeg skal nævne nogle Eksempler:

- 1) Til hvem skal en Spejder klage over sin Tropsfører?
- 2) Kan man afsætte hende?
- 3) Kan man skælde hende ud, naar hun er doven og gør Bommerter?
- 4) Kan man tage i Lejr uden at spørge hende?

- 5) Maa man ryge i Uniform?

For at faa Duelighedstegnet som Musiker, er det da vigtigt at spille et Instrument?

- 1) Er Spejderuniformen klædelig, naar man har en meget lys Teint?
- 2) Er det tilladt at spadseres paa „Strøget“ i Uniform?

Kan man blive Spejder igen, naar man to Gange er blevet gal i Hovedet og har meldt sig ud?

Estrid Ott havde det Princip, at alle Spørgsmaal, der indsendtes med Navn under, skulde i Bladet og besvares, og alle de ovennævnte Spørgsmaal blev omhyggeligt og alvorligt behandlet i Svarene.

Desværre maa jeg bryde af nu og komme med Fortsættelsen næste Gang. Jeg troede, at jeg kunde have skrevet om Bladet i en Haandevending, men det ved I, naar noget rigtig optager en, saa er det svært at lade være at tale om det, saa I faar tage min Nytaarsartikel om Bladet, dets Fortid og Fremtid i to Portioner.

Redaktøren.

Angaaende Kilometerpladerne!

Mon der findes ret mange Spørgsmaal indenfor Pigespejderbevægelsen, som er saa omdisputerede som Kilometerpladerne? Næppe! Jamen saa maa der jo være noget

galt ved dem, siden de Gang paa Gang maa drages frem og omtales. Det er der sikkert ogsaa, men Sagen er bare: hvor ligger det gale?

Her sidder nu Bladets Redaktion og faar selvsamme Dag følgende to Indlæg til Bladet, og naar man har læst dem begge, saa maa man jo da gribe sig til Hovedet og sige: Hvad er det rigtige? Har Lægen Ret eller har Børnene det?

Og jeg kan ogsaa omtrent sige paa Forhaand, hvem der vil give hvem Ret.

Svaret fra alle de ældre, fornuftige Førere vil sikkert blive dette, at Lægen har Ret, og Svaret fra de fleste af Pigebørnene (og da især fra de, der har erhvervet sig en Plade) vil blive, at deres Kammerater har det.

Nu skal de to Artikler i Bladet samtidig, og lad os saa høre alle de ældres og yngres Syn paa denne Sag.

Til Pigespejderbladet.

Med Sympati har jeg i de senere Aar fulgt Pigespejderbevægelsen herhjemme, og det har glædet mig mange Gange at se de unge Piger fra Byerne drage paa Tur i Mark og Skov, se deres slaaen Lejr i det frie, og være Vidne til det muntre sunde og glade Liv, der udfolder sig indenfor Lejren.

De unge Piger lærer derved at tage praktisk og sundt paa Tingene, lærer at klare mangel en Situation og først og fremmest udvikler et saadant utvungent Samvær Kammeratskab og Samfølelse.

Jeg kan derfor ikke i min Egenskab af Læge lade være med at komme med en advarende Bemærkning til Pigespejderne, da jeg ofte dels fra Mødres Side, dels fra de unge Piger hører, at Spejdervæsnet er for anstrængende; de unge Piger kan ikke holde til de lange Ture.

Ja, og hvad er det da, som er for anstrængende? Det er disse Record-Gaa-Ture, som mere og mere er kommen paa Mode.

Sportslidenskaben er ogsaa ved at trænge ind blandt Pigespejderne, der udsættes Sølvpalader som Præmie for den Trop, som i kortest mulig Tid kan marschere 40-60 (ja endog) 80 km.

Jeg finder det i høj Grad utiltalende dette Præmiejageri denne Appelleren til de unge Pigers Ærgerrighed og rent bortset fra den Side af Sagen, da er det rent sundhedsmæssigt set ganske forkasteligt.

De fleste af de Pigespejdere, der vil være i Stand til at deltage i disse Gaa-Konkurrencer er ganske unge Piger fra 12-13 til 16-17 Aars Alderen, og de er da netop i en Alder, hvor der stilles de allerstørste Krav til deres Fysik. Mange af dem vokser meget hurtig, lider ofte af Blodmangel, og som Følge deraf af Træthed og Sløjhed, og det er derfor ganske forkert at træne saadanne Pigebørn op til forcerede Marschture. Derved opnaas kun, at de efter endte Søndagsture kommer hjem, sløje, slappe og trætte i Stedet for at de skulde komme hjem frejdige, friske og kvikke med fornyede Kræfter til den paa følgende Uges Skolearbejde, eller hvad andet disse unge Piger nu har at gøre.

Det er ikke hermed min Mening at stempele Gaa-Ture, som noget usundt for de unge Pigespejdere, nej, tværtimod finder jeg en vis Grad af Træning i den Retning netop sunde; men det skal blot ikke gøres til en Sport eller til et Præmiejageri for da har det ganske forfejlet sit Maal: at udvikle de unge Pigers Fysik, paa en for dem sund og fornuftig Maade.

Anne Marie Jøker,
Læge.

Aarhus, d. 5/12-26.

Fire Nykøbingspejdere træner til 40 km Knappen.

Det var Bestemmelsen, at vi skulde gaa til Maribo (26 km) og køre med Toget hjem, men efterhaanden blev det til, at vi skulde køre med Toget til Sakskøbing, for derfra at gaa til Maribo (med Skam at melde, kun 9 km).

Altsaa mødtes vi ved Banen 1¹⁴ Em. og tumlede ind i Toget, der gik et Minut senere.

Det var Graavejr, da vi tog af Sted; i Sakskøbing var Vejret truende, og da vi naaede Udkanten af Byen, begyndte det at dryppe. „Naar det blot ikke bliver værre, kan vi sagtens klare den“, tænkte vi og sendte en venlig Tanke til vore Regnfrakker derhjemme paa Knagen. Men det blev værre; thi

da vi naaede 2 Kilometerstenen, strømmede Regnen ned i stride Strømme, og da vi kom forbi 4 Kilometerstenen, begyndte vi at glæde os over, at vi havde taget Svømmemærket, da pludselig saa vi et pragtfuldt Syn: En Lade fuld af indbydende Hø, og hvem der ikke blev udenfor, var nok os. Efter at have indhentet Tilladelse placerede vi os oven i Høet og gav os i Lag med Frokosten. Da vi havde fortæret den og skulde til at svømme videre, kom en lille Pige fra Gaarden ud og inviterede os til Kaffe, hvad vi selvfølgelig ikke sagde nej til, skønt vi i Grunden var stopmætte.

Og vi fortro det ikke (Kringle — Lagkage — Svedskekage — store Kager — Smaakager); det var nemlig saa heldigt, at der var Gæster (som var kommet i Bil). Da de havde hørt, hvad vi hed, hvorfra vi kom, og hvorhen vi skulde, spurgte de om vi ikke havde Lyst til at køre med dem. Vi saa paa hinanden (Fyrretyvekilometerknappen)..... og slog til. Altsaa ankom vi i Chevrolet til Torvet i Maribo. Derfra gik vi til Bangs Have, hvor vi fik Tilladelse til at tænde Baal; men tro ikke at det dermed var gjort (over to Tiimer øsende Regn). Først da vi havde brugt en hel Avis og ca. et halvt Hundrede Tændstikker (2 II Klassesspejdere og 2 I Klassesspejdere), havde vi faaet en Smule Brænde tørret, men naar det var brændt, hvad saa med vore Spejlæg og vor medbragte Dejj. Da fik Bodil sit aarlige lyse Indfald: Rørene i Vandet. De var jo hule og blev følgelig hurtigere tørre end Grenene. Snart blussede nu en lystig Ild og glade var vi, for et Øjeblik efter kom Drengespjødernes Tropsfører fra Nakskov; og tænk, hvis han havde set Avisbaalet. Spejlæggene smagte himmelsk, og Franskbrødene, som vi bagte paa Pinde, blev særdeles vellykkede.

Efter endt Maaltid, begav vi os til Maribo for at gaa til „Barnets Udstilling“, og her blev vi inviteret paa Te og Kager af en „Spejdermor“ fra Maribo. Da vi var midt i Teen, opdagede vi, at der var 3 Minutter, til Toget gik. Hvad var der at gøre? — Situationen blev reddet af „Spejdermor'en“, der stillede sin Bil til Disposition, og saaledes gik det til, at vi roligt og værdigt steg op i Toget eet Minut før Afgang.

Da vi naaede vor Fødeby, skiltes vi, en Smule skamfulde (4 km); men enige om, at det ikke var saa tosset endda at træne paa den Maade.

(Fjerdedagen derpaa fæstede vi sejrstoelte 40 km Pladen paa vort Bælte).

„Træpind“.

Jeg ønsker at rette en Tak til Læge Anne Marie Jøker for Deres elskværdige Interesse for Sagen, jeg beder Dem venligst følge den og eventuelt svare, dersom et Svar fra en sagkyndig i det følgende skulde blive nødvendig.

Og saa vil jeg ogsaa gerne takke „Træpinden“ for Artikel og det rare Brev. Jeg beder hende opgive mig sit rigtige Navn, det stod bag paa Konvolutten, men den er borte. Til Tak for Artiklen skal hun faa sit venlige Ansigt i Bladet.

I Forbindelse med ovenstaaende Artikler synes jeg, at det vilde være morsomt at faa en Liste over alle de nuværende Spejdere, der har taget en eller flere Vandrepokaler. Altsaa meld jer, alle I, som har gaaet jer selv en Tomme kortere.

Red.

Om Billeder!

Et Hundrede og syv Billeder fra sidste Sommers Spejderoplevelser hele Landet rundt, har Redaktionen liggende, og ingen af dem duer.

Er det ikke sørgeligt.

Tænk hvad I gaar Glip af!

„Men hvorfor i Alverden duer de ikke?“ spørger I. „Vi syntes virkelig, at de var saa gode“.

Det skal jeg sige jer, cirka Halvdelen duer ikke, fordi de simpelthen er ganske

utydelige i Optagelsen. De kan f. Eks. have følgende Fejl: Uklare Omrids, Personer og Genstande er een graa Masse, Personernes Ansigter træder slet ikke frem, Personerne er alt for smaa og utydelige.

Men Resten da, hvorfor duer de ikke?

Fordi de ikke er behandlet rigtigt. Nogle (f. Eks. et udmærket Billede fra l. Hobro) er alt for mørkt kopieret. (Maa vi faa et lysere Aftryk — kære Hobro).

Andre er i Løbet af den Tid, de har ligget og ventet paa at komme i Bladet, ganske afblegede (I har vandet dem for lidt ud efter Fikseringen) eller de er blevet over-
saaet med smaa gule Prikker (I har ikke opløst jeres Fiksersalt godt, før I brugte Badet). Se, den Slags er nu en Skam.

I har ofret Tid og Ulejlighed og Porto for at faa jeres Billeder i Bladet, og saa fik I ingenting ud af det, og Bladet heller ikke. Skal vi ikke være enige om, at saa-
dan vil vi ikke have det i Fremtiden. De Billeder, I indsender, skal helst være Gas-
lysbilleder, d. v. s. sort-graa i Tonen, og det er bedst, naar de er paa blankt Papir.

Sørg saa for, at de virkelig forestiller noget og ikke blot er en almindelig Op-
stilling af nogle Spejdere. Hvis Billederne skal have Interesse for andre end netop jer selv, saa maa der være nogen Handling, eller i hvert Tilfælde nogen Karakter i dem. Se f. Eks. paa Billedet i dette Nummer af Bladet, af „Træpinden“. Det har Interesse for mange, selv om det kun er et lille Portræthoved, fordi det straalere af et dej-
ligt Spejderhumør.

Send saa ogsaa en kort Underskrift eller Forklaring med, helst lidt morsom.

Og endelig til sidst vil jeg sige. Vi kan godt taale at se andet end Spejderbilleder. Hvis I har været paa Rejse og besøgt interessante Steder og har Billeder derfra, saa frem med dem og ledsag dem med en Artikel, kort eller lang, kom bare med det.

Den efter gode Billeder hungrende Redaktør.

Smaa Meddelelser.

Dette vil blive en lille, men undertiden

saare vigtig Del af Bladet, som væsentlig vil have Henblik paa Førerne.

Læs den altid for en Sikkerheds Skyld. Maaske er der en Meddelelse deri, som netop er henvendt til dig.

Indsend Rapporter i god Tid. Redak-
tionen af Bladet venter ikke paa dem mere, og de kommer kun i det følgende Blad i særlige Tilfælde.

Redaktionen beder Divisionscheferne eller deres Medhjælpere sammenarbejde Rappor-
terne, saaledes at det væsentligste kommer med, og alle de forskellige Data sammen-
fattes saa meget som muligt.

Hvilken Division indsender den bedst formede Rapport til Februarbladet, saa vi kan faa et godt Mønster at gaa efter.

Vor afdøde Tropshund,

som engang tegnede og fortalte for de smaa, skal den opstaa igen?

Jeg spørger bare, og I maa svare mig.

Findes der et kvikt Hoved et Sted i Landet, som gennem sit Arbejde som Pa-
truljefører eller gennem Kendskab til mindre Søskende, har saa megen Forstand paa, hvad de smaa vil mere sig over i Bladet, saa er jeg villig til at overlade hende en halv eller maaske endda en hel Side til

Tropshunden tegner og fortæller.

Hvis nogen har Lyst til den Stilling og vil gøre et Arbejde med det og være præ-
cis med Indsendelserne, saa kan hun hen-
vende sig til

Redaktøren.

Pressen fortæller.

Det sker engang imellem, ja, det sker egentlig langt oftere, end man skulde tro, at det viser sig, at Pigespejderne er nogle virkelig beskedne Menne-
sker.

De indsender f. Eks. til Bladet en Rapport saa-
lydende: Nykøbing Trop afholdt d. 20. Decbr. en vellykket Julefest.

»Naar«, tænker Redaktøren, »det var jo rart for dem«, men synderlig imponeret er hun egentlig ikke.

Men saa sker der det mærkelige, at samme Redaktør et Par Dage efter faar sendende fra sit Avisudklipskontor et Udklip fra Nykøbing Stiftstidende, og dette Udklip omhandler samme Fest og det paa en saadan Maade, at Redaktøren bliver temmelig forbøffet.

Den Slags er som sagt sket engang imellem, og derfor har Redaktøren planlagt, i Tilslutning til de forhastede Rapporter, at komme med en ny Afdeling, der hedder:

Pressen fortæller,

og her optages de lokale Avisers Omtale af særlige Fester og større Omvæltninger indenfor Troppene. Her kan ogsaa optages Billeder, som har været i Aviserne, hvis da Troppene selv sørger for at faa selve Clicheen paa Aviskontoret og sende mig den.

Lolland-Falsters Stiftstidende:

Nykøbing Pigespejdere afholdt i Aar deres Julefest i Menighedshuset. Festen fik ikke blot et muntert, men ogsaa et meget smukt Forløb. Indbudte var Pigebørnenes Forældre, der i stor Udstrækning havde fulgt Indbydelsen.

Udenom det store Juletræ i den smykkede Sal var dækket store Theborde, svulmende med alskens Bagværk. Desuden Masser af Julelys i Stager og Pigernes eget lille Juletræ.

Efter »Julen har bragt velsignet Bud« talte Biskop Ammundsen. Meget smukt og letfatteligt søgte Biskoppen at besvare det Spørgsmaal, han straks stillede mange unge: Spejdere! Hvad spejder I efter?

Faa forstaar som netop han at fortælle for de unge. Her et Smil, her en Latter, men bag det hele Livets Alvor. Det er ikke Fjant og Pynt, det hele gælder, ikke Venner eller selv, ej heller Julegaverne, nej, det, der ligger bag det hele, det, Barneøjet ser i Straaleglansen om de tændte Lys, bag de mørke Grene. Det er Gud.

Saa sang man »Dejlig er Jorden«, og saa gik det løs med Fourageringen. Her blev knap nok Tid til at se eller høre den lille Nissekomedie.

Paa en intermistisk Scene foregik nu de viunderligste Ting. Man maa lade Pigespejderne, at de forstaar at faa noget ud af lidt. De mange Dekorationer havde saaledes ialt kostet — fem Kroner.

I de nydelige Dragter fik vi først »Rejsen til Amerika« og dernæst en Række virkelig smukke Tableauer til H. C. Andersens Eventyr, som en yndig, gammel Bedstemor med meget spød Stemme læste højt for sine to Børnebørn. Her var: Tinsoldaten, Hyrdinden og Skorstensfejen, Den lille Pige med Svovlstikkerne og til Slut Snedronningen. Det var saa fint, at det næsten ikke er til at sige.

Frk. Lis Christoffersen, der med sin Patrulje selv havde lavet det hele af Crepe-Papir, fortjente en stor Kompliment.

Tidligere paa Aftenen var blevet uddelt to Præmier for Julekortsalg for Juletræskomiteen, nemlig til Karen Glibstrup og Bitten Mørch. Den første og Manna Petersen fik samtidig overrakt hver en 60 km Plade. Godt gaet, Piger.

Og saa sluttedes den af saa smuk Stemning baarne Julefest med »Glade Jul«.

Tinsoldaten.

Ringkøbing Amts Avis.

Pigespejderne

havde baade Ære og Glæde af den Underholdning, de havde arrangeret paa Hotel »Ringkøbing«. Tropsraadsformand, Malerinde Frk. Mussmann, bød i en lille velformet Tale Velkommen, hvorefter nogle unge Pigespejdere sang Spejdersangen »Vær beredt«.

Derpaa opførtes en lille Børnekomedie, som blev spillet kvikt og høstede stormende Bifald. Endvidere var der en nydelig Opvisning af Skjolddance, og der sluttede af med en lille Spejderkomedie, skrevet af Tropsfører Frk. Nielsen. Komedien, var en Illustration af, hvorledes Spejderne tilbringer deres Fritid, og maaske gav den, som Frk. Mussmann ønskede i sin Indledningstale, nogle af Smaapigerne paa Tilskuerpladsen Lyst til at blive Spejder.

Før og imellem disse Numre blev der musiceret af Musiklærerinde Frk. Nielsen, He, og Frk. Anna Marie Nielsen, Ringkøbing, der høstede stærkt Bifald for deres smukke Spil.

Ærøskøbing Avis.

Ærøskøbings Pigespejdere

havde lille Juleaften deres »good-turn«. Denne bestod denne Gang i Uddeling til enlige ældre Mennesker af smaa pyntede Kasser med Kager, som Spejderne selv havde skaffet fra deres respektive Hjem.

Spejderne samledes hos Føreren, Fru Dommer Krabbe, hvor der først blev sunget en Julesalme, hvorefter Pigebørnene i Løbet af Aftenen havde travlt med at bringe Kasserne rundt. De blev overalt modtaget med Glæde over deres venlige Tanke.

Flensborg Avis.

Pigespejdernes Jul.

De vil glæde gamle og trængende.

Siden Begyndelsen af denne Maaned har »Flensborg Pigespejdere« forberedt en »Julegood-turn« for gamle og trængende Danske her i Byen, Pigespejderne har nemlig besluttet i Aar at give Afkald paa deres sædvanlige Julefest og har i Steden for fordelt et lille Pengebeløb, dels fra Spejdernes egen Kasse og dels fra en Julegave fra Venner i København blandt Spejderne. Disse skal saa selv staa for Indkøbet af Julepakken, der kommer til at indeholde mange gode og nyttige Ting. I alt vil der saaledes blive en 30-35 Pakker, alle af forskellig Indhold.

Juleaftensdag Klokken 1 samles saa alle Pigespejdere, hver med sin Pakke, til en lille Juleandagt i »Hjemmet« og derfra gaar Pigebørnene ud i Byen for at bringe lidt Juleglæde og Julestemning til en Del trængende Hjem.

At begynde at holde Jul paa den Maade bærer Glæden i sig selv, det vil ogsaa Pigespejderne føle. Men heller ikke de andre Aar har Pigespejderne ligget paa den lade Side, naar det gjaldt om at lyse lidt op for ensomme gamle i Juletiden. I de foregaaende Aar har Pigerne saaledes bragt Julen ind i fattige Hjem i Form af smaa Juletræer, pyntede med Lys og Danebrogsflag, der købtes for Penge, som kom ind ved Salget af selvtegnede Julekort.

Landet over.

Københavns Division.

12/12 26. Førermøde: Der blev lagt Planer om Nytaarsparaden og en Divisionsfest i Teknologisk Institut i Januar Maaned, hvor vi haaber Chefen vil komme til. Dernæst diskuterede vi hvor Førers kursuset i Paaskeferien skal være og hvilke forskellige Øvelser, det skal bestaa af.

1/1 27. Nytaarsparade. Spejderne mødte ved Skovs hoved Kirke Kl. 9⁴⁵, hvorefter der var Kirkegang, hvor Pastor Nielsen holdt en nydelig Tale og henvendte sig ogsaa specielt til Spejderne, derefter Parade med Fanemarch, hvor Divisionschefen ønskede Spejderne et glædeligt Nytaar.

2. Københavns Trop.

5/12 26. Tropstur til Dragør. — Højde- og Afstandsbedømmelse. — Signalering. — lagttagelse til 1. og 2. Klasses Prøven.

19/12 26. Spejderne giver Kurve med Konfekt til Menighedshjemmet i Frederiksberg Allé og opfører „Henrik og Else“ og „Et Nissefrieri“ og synger Spejdersange og Julesalmer. Derefter tager de store Spejdere til Vartov med Juletræ og Bastæsker med Konfekt. Der læses højt og synges.

4. Københavns Trop.

3/12 26. Tropstur til Klampenborg. — Sporing og lagttagelse.

19/12 26. Jule-good-turn for fattige Børn fra Sundholm. Børnene fik Strømper, Vanter, Dukker, Legetøj og Juleknas. Om Aftenen havde Spejderne Julefest, hvor hver af Patruljerne havde sørget for en Underholdning.

Ugentlige Patruljemøder i 4. Patrulje og Samariterkursus.

8. Københavns Trop.

12/12 26. Husflid i Tropslokalet.

13/12 26. Tropslokalet pyntes til Julefesten.

15/12 26. Julefest.

23/12 26. Spejderne uddeler Pakker for Frederikskirken.

24/12 26. Spejderne assisterer ved „Folkets Avis“, Fest for ensomme gamle.

For Divisionschefen

Nina Lønquist.

Bravo København! Gode Jule-good-turn.

Red.

Sjællands Division.

Helsingør. 14 aktive Spejdere.

12/12 Patruljetur i Samariterøvelse.

Patruljemøderne i December er brugt til Strikning og Hækling af Børnetøj, der er uddelt mellem fattige Børn i Helsingør. Der uddeltes 47 Stykker.

Vordingborg Trop.

28/11. Tropstur til Islingeskoven. Gennemstrejfede Skoven paa Opdagelse efter alt muligt interessant. Terrænleg.

14/12. Tropsmøde: „Skærsild“. Der udsattes Præmier. „Lejrspøt“ blev vundet af Erna Jensen. Meddelelse om Jule-good-turn. Sang.

19/12. Indkøb til Jule-good-turn, der bestod i Uddeling af Gaver til Børnene paa Børnehjemmet.

21/12. Pakning af Gaverne.

Fyns Division.

Korinth Trop.

3 Diskussionsaftener.

Emner: 1. Hvad et Menneske bør spise.

2. Kvindens Stilling i Samfundet.

3. Selvopdragelse.

G Patrulje: Møder.

Svendborg Trop.

21. December havde vor kære Trop 10 Aars Fødselsdag. Kl. 1 samledes vi i Tropshuset, hvor der var vidunderlig varmt, takket være den ny Kakkelovn. Der var pyntet med Gran, midt paa Bordet et Juletræ med Lys. Der var saa hyggeligt og juleagtigt. Flere gamle Spejdere var mødt — saaledes vor gamle Tropsfører Bims og Søster

Bentzon, som vi skylder saa meget. Vi sang nogle Julesalmer. Saa kom Tropsraadet, og der blev drukket Chokolade og spist Kringler med stor Appetit. Saa kom det spændende Øjeblik. Fødselsdagsbrevet fra Chefen blev lukket op. Med et dejligt Brev fulgte en Sølvplade med Indskrift: Det danske Pigespejderkorps 21/12 16. 21/12 26. Vi fik ogsaa det dejligste Lejrfad fyldt med røde Æbler og røde, hvide Tulipaner. Efter en kort Omtale af Troppen gennem de 10 Aar udbragtes der Leve for Troppen, Tropsraadet og Chefen.

Derefter gik vi over til den mere muntre Del af Festen. 3. Patrulje havde en morsom Underholdning. Troppens Fremtid drøftes af Tropsraadet, og der vedtages at vælge nogle Tropsassistenter, der foreløbig skal føre Troppen videre. Efter nogle flerstemmige Julesalmer skiltes vi med endnu et Minde om en dejlig Spejderaften.

21., 22. og 23. havde vi Jule-good-turn, idet vi som sædvanlig sammen med Drengespejderne samlede og uddelte Klæder, Mad, Legetøj, Juletræer, Kul osv. Vi har aldrig nogen Sinde haft saa meget som i Aar. Det var 10 Aar.

Ugentlige Patruljemøder.

Faaborg Trop.

Juleaftensdag uddelte Troppen Juletræer til 9 Familier. Vi havde i Aar den Glæde, at 1 Familie selv kom og bad om et Træ. Med hvert Træ fulgte en Pose Godter.

1. og 2. Patrulje: Ingen Møder.

3. og 4. Patrulje: Ugentlige Møder, ved hvilke der laves Juletræsdynt. 2 Spejdere fik Husflidsmærke.

Odense Trop.

12/12. Tropsmøde, Husflid, Sang.

23/12. Uddelte 14 Pakker til fattige Mennesker.

28/12. Salg af Julestjernen.

11 Patruljemøder.

1 Afgang.

Ærø Trop.

Troppen havde i Dagene 10-20/12 et Juleudsalg hos Hr. Boghandler Creutz.

Ialt indkom ca. 150 Kr.

Onsdag den 29/12 holdt Spejderne Fest for Spejdernes Forældre og passive Medlemmer. Forskellige Sange synges. Oplæsning af Stilen „Mennesket“ —

„Hans og Trine“. Opvisning af Folkedanse, som vakte stormende Bifald. Bal til Kl. 11½.

5/12. Tropsmøde. Bastarbejde.

3/1. Førermøde ang. Dilletantkomedie.

Aarup Trop.

Ingen Rapport.

Naka Haugwitz.

Sydjyske Division.

(November).

Haderslev Trop.

5. og 24/11. Tropsmøde. Fællesdans, Juletræsdynt m. m.

Ribe Trop.

5. og 12/11. Tropsmøde.

Gennemført Patruljearbejde.

Kolding Trop.

6/11. Førermøde. Besøg af Chefen, Søndrechefen og Fromse.

12. og 26/11. Tropsmøde med Planer til Troppens Arbejde i Vinteren.

14/11. Tropstur.

Fredericia Trop.

14. og 28/11. Tropstur.

Gennemført Patruljearbejde.

Sønderborg Trop.

14/11. Tropstur.

Førermøde og Patruljemøde.

Esbjerg Trop.

1/11. Underholdning. Efter at Tropsraadsmedlem, Hr. Asger Møller, havde holdt en Tale, holdtes et Patruljemøde af smaa Spejdere, senere et af store. Mellem disse musicerede Astrid Petersen. Dernæst opførtes Tableauer, der forestillede de 12 Maaneder, hvorefter Fru Carmen Suria Bang sang nogle smukke Sange. Troppens mindste Spejder overrakte Fruen

en Buket Blomster. Sangkoret sang saa nogle Sange, hvorefter Underholdningen sluttedes med „Kongernes Konge“. Bagefter Kaffeboard.

18/11. Tropsmøde.

Aabenraa Trop.

7/11. Tropstur. Brobygning og Samariter.

18/11. Førermøde. Forarbejde til Jule-good-turn. Plan for December.

29/11. Der indsamles Tøj til fattige.

30/11. Spejderne maler Inventaret i Tropslokalet.

Skærbæk Trop.

3/11 og 10/11. Møde.

Tønder Trop.

14/11. Fru Adjunkt M. Rosenkjær overtager Troppen.

21/11. Tropstur. Snigøvelse, Ordonnans, Løb m. m.

27/11. Tropsmøde. Kimsleg, Tegning efter Huskommelse, Sang m. m.

16, 18 og 24/11. Førermøder og Prøver paa Komædie.

Vejen Trop.

7/11. Marchtur.

12/11. Stort Tropsmøde med Sang og Tale. Der indskræpes Spejderne deres Pligter overfor Trop og Korps.

18/11. Arbejderne til Husflidsfonden afsendes.

28/11. Lang Tur. Spring (svær), lagttagelse, Ordonnans m. m.

Efter Tropsførernes Rapport

for Fromse,
J. M. Willer.

Til

Sydjyske Divisions Troppe.

Da Divisionschef Fru From Petersen for Tiden er syg og ikke kan besvare Breve, Forespørgsler eller lign., skal alle Henvendelser ske til Korpset.

Jeg beder Troppene om, sammen med mig, at prøve at klare denne Situation saaledes, at det kan blive en Glæde for Fromse at tage fat igen, naar hun bliver rask.

Chefen.

Midtjyske Division.

Horsens Trop.

3/12 og 16/12. Tropsmøder med Kurvefletning.

5/12. Tur.

17/12. Afsluttende Tropsmøde før Jul.

12/12 og 19/12. Jule-good-turn. Troppen arbejder for den stedlige Komité for „Den store Juleindsamling“.

22/12. Julebal maa opgives paa Grund af Influenzaepidemi.

28/12. Julebal sammen med Drengespejderne.

Vestjyske Division.

1. Lemvig Trop.

1/12. Sanglege i Gymnastiksalen.

3/12. Generalprøve.

5/12. Kl. 4 Marchtur gennem Byen.

Kl. 8 Aftenunderholdning paa Afholdshotellet.

Program: Auber: Den stumme i Portici.

Komedie: Spejder eller ikke Spejder.

Carl Brünner: Der Barbier von Sevilla.

Folkedanse. Carl Brünner: Das Nachtjager i Granada.

1 Tableau. Af en Dag i Lejren: Reveille, Flaget, Middag, Lejrbaal.

22/12. Møde i Tropslokalet, Bestemmelse om Jule-good-turn og Juletræ.

24/12. Julepakkerne bringes til de syge paa Epidemihuset.

1. Thisted Trop.

2. Patrulje 2 Møder.

3. Patrulje 2 Møder, syv Julegaver og læser højt. Troppen faar Adressen paa 8 fattige Familier eller enlige Folk, og hvert Sted faar de et nydeligt lille Juletræ og desuden en Mængde rare Sager som Kaffe, Smør, The, Sukker, Kiks o. m. m. Alle Vegne var de glade og taknemlige for det.

1. Ringkøbing Trop.

1/12—14/12. Øvelser omtrent hver anden Dag.

15/12. Aftenunderholdning. Salen var fyldt, og Aftenen forløb udmærket.

Af 10 Spejdere var det vel nok et lille Vove-stykke, men vi klarede det. Overskudet skal gaa til et grundigt Kursus i Bast, Kurvefletning og Sløjd.

For Divisionschefen

Helga Thomsen,
Divisionsassistent.

Lemvig, den 4/1. 1927.

Nørrejske Division.

Hals Trop.

1/12. Fødselsdagsfest. Komedie, Selskabslege, Chokolade, Lejrbaal. Drengespejderne var inviteret.

12/12. 2. Patrulje. Tur til Kolkær.

Ugentlige Patruljemøder med Husflid.

Aalborg Trop.

16/12. Tropsmøde. Mit Skib er ladet med Morse. Servietbaand af Straafletning indøves. Besked om Patruljekonkurrence. „Hans og Trine“ spilles af 4. Patrulje.

7/12. Førermøde. Byens Geografi som Spørgsmaalsleg. Husflid. Plan for Patruljekonkurrence.

28/12. Salg af Julestjernen.

Som Jule-good-turn samler Spejderne brugte Frimærker fra 15. Novbr. til 15. Jan. Indtægten herfor gaar til Konfirmandbeklædningen.

Ville Buchwald,
Divisionschef.

FØRERKURSUS.

Spejdere over 15 Aar og Førere i Vendelbo Division, Vestjyske Division og Nørrejske Division indbydes til Førerkursus i Aalborg i Fastelavn 1927. Kursuset begynder Lørdag Aften, den 26. Februar, og varer til Mandag Eftm., den 28. Februar. Udferligt Program kommer i „Pigespejderne“ for Febr.

Indmeldelse med Meddelelse om Spejdernes Navn, Alder og Ankomsttid sendes, inden 18. Februar, til

Ville Buchwald,
Divisionschef.

Danmarksgade 3, 1. Sal, Aalborg.
Telefon 3585. (Træffes kun efter Kl. 4).

Vendelbo Division.

Hjørring Trop.

2/12. Tropsmøde. Fletning. Jule-good-turn drøftes.

7/12. Tropsmøde hos Ingeborg Poulsen. Jule-good-turn drøftes. Planer for Julefest. Chokolade, Sang, Leg.

15/12. Tropsmøde. Fletning. Salg af Kurve ved Husmoderforeningens Demonstration af Juleknas.

21/12. Julefest hos Dr. Poulsen. Juletræ og Julestemning.

23/12. Jule-good-turn: Uddeling af Kaffe og Cigarer paa „De gamles Hjem“.

De øvrige Troppe ingen Rapport.

For Divisionschefen

Merete Kloch,
Divisionsadjutant.

Til

De danske Pigespeidere!

Når det lakker til jul og nytår, glir tankerne let og naturlig til alt, man har at takke for i det snart forløbne år, og med gode jule- og nytårønsker for alle, man holder av.

Da jeg desværre har ligget syk i 5 uker og ikke formår at nå alle de enkelte, hvem jeg gjerne vilde sendt en personlig hilsen, så ber jeg Eder herigjennem, kjendte og ukjendte danske pigespeidere, motta mine bedste jule- og nytårshilsner med gode ønsker for hver enkelt især, og med en hjertelig tak for isommer på Brahe Trolleborg, — de deiligste dage jeg har oplevet i hele mit liv. —

Ved årsskiftet.

— „Et år med trehundre og fem og sexti dage —
— for nogen fylt av jubel, for andre fylt
av klage —
ringes nu ut av klokker, og kommer ei igjen.

Hver dag var os en gave, — hvad gjorde vi med den?
Den var et jern at gløde, den var et ler at ælte,
en akermærk at tilså, en gylden erts at smelte,
— den var en blok fra bruddet, for os at hugge ren,
og ved vor id at danne til vakker byggesten“.

Ja, måtte vi alle i vort daglige liv og virke, store og smaa, være med, — hver inden vor forskjellige gjerning — at danne „vakker byggesten“ til spejdernes internationale „bygverk“.

Med speiderhilsen

Liska Michelet.
Trondhjems speidermor.

Trondhjem, Decbr. 1926.

Til „Spejderskolen“ Korinth, Fyn.

Undertegnede bestiller herved:

- Stk. „Pigespejderbog“, indb. à Kr. 4,25.
..... » „Pigerspejdersangbog“, indb. à Kr. 1,60.
..... » „Pigespejdernes Notesbog“, komplet à 80 Øre.
..... » løse Blokke til do. à 30 Øre.
..... » Pigespejdersangen „Drag i Solskin ud —“ Tekst og Noder à 25 Ø.
..... » Spejderpostkort à 5 Øre.

..... Navn og
..... Adr.

Pigespejdersangen

DRAG I SOLSKIN UD — (MUSIK OG TEKST)

Faas — saa længe Oplag haves — fra Spejderskolen, Korinth
à 25 Øre.

Beløbet plus Porto kan indsendes i Frimærker.

Pigespejderbogen

uundværlig for enhver Pigespejder.

Faas hos Boghandlerne eller fra Spejderskolen, Korinth,

Pris 4 Kr. 25 Øre.

Dr. Højens Døtre

af

Johanne Marie Willer.

Faas i enhver Boghandel.

Pris 3,50. Indb. 5,00.

J. Schur

Denne Annonceside	koster	25	Kr.	pr.	Gang.
Halvdelen deraf	„	15	»	»	»
Fjerdedelen »	„	10	»	»	»
Ottendedelen »	„	8	»	»	»

Hvem skaffer denne Side fuld af
Annoncer for et Aar?

Bladet udsætter to Standerplader
til de to Troppe, der skaffer Annon-
cer for den højeste Sum i dette Aar.

Bladet vil i 1927 udgaa i 11 Numre, idet enten Juli
eller Augustbladet vil blive erstattet med et dobbelt
Julenummer.

